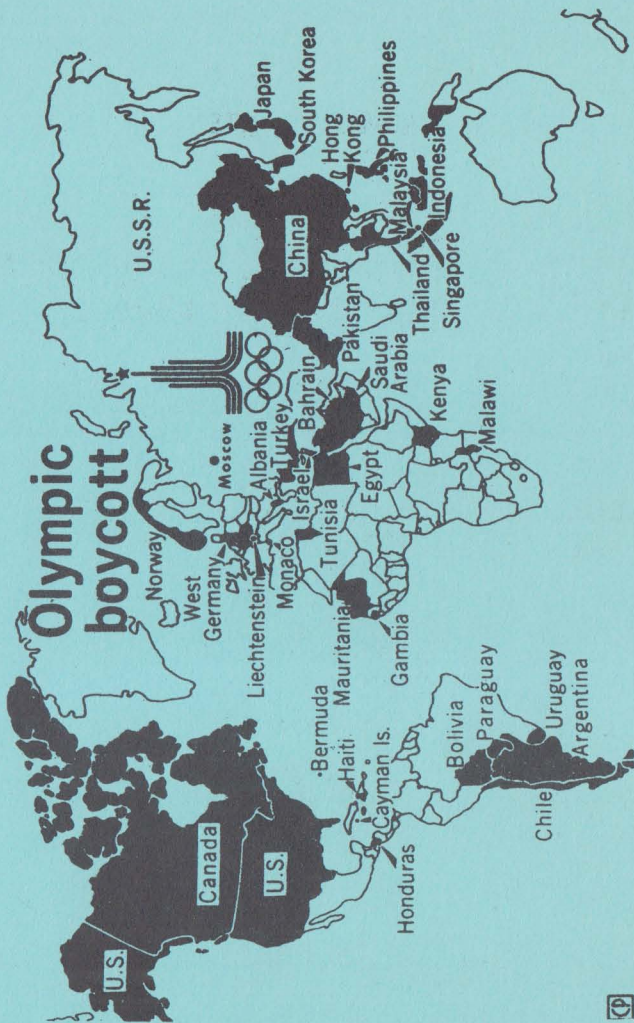

52-81

THE MOSCOW GAMES

OF 1980

Courtesy:
CP

The Citizen, Ottawa, Monday, July 28, 1980

SLAVISTICA

Founded in Augsburg 1948

No. 81

J. B. Rudnyckyj

THE MOSCOW GAMES OF 1980

Ottawa

1981

Washington

diasporiana.org.ua

A D F O N T E S

Looking further ahead, the US supports the establishment of a permanent site for the Summer Olympics in Greece as well as an appropriate permanent site for the Winter Olympics.

/From GIST, April 1980

p.2 /

Most important is to find a permanent home for the Games, logically in Greece, where nations would no longer feel obliged to show off and to draw false conclusions about their fancied superiority. Collaboration is the way to successful Games. Competition can be left to the athletes.

/From The Gazette, 5.8.

1980 /

And finally vox populi:

The plan to make Greece the permanent home for the Olympics is a sound one, and it was gratifying to note that Greece will re-introduce this proposal to the international Olympic authorities.

With all the nations contributing, it could become a glorious achievement, enhanced by the nostalgia of returning the Games to the land of their ancient origin.

The picture looks so rosy, I hate to inject a note of gloom. But what happens when it's all systems go on the down home site of Olympia and we find that the Russians have invaded Greece?

/Ibidem/ AINSIE M. LAING
Westmount

Background: On December 27, 1979, Soviet military forces invaded Afghanistan, a small, nonaligned country on the Soviet Union's southern border. The country's ruler was deposed, killed, and replaced by a Soviet puppet regime. Over 80,000 Soviet troops are now engaged in a continuing effort to suppress resistance groups throughout the country. Thousands of Afghan citizens have been killed and wounded. An estimated 700,000 people have fled the country and taken refuge in neighboring Pakistan and Iran. The UN General Assembly, the Islamic Conference, the UN Human Rights Commission, and the vast majority of the world's governments and parliaments have condemned the Soviet invasion and called for the complete withdrawal of Soviet military forces.

4

US response: President Carter has ordered a series of steps to insure that the USSR will "pay a concrete price for its aggression," including a cutoff of agricultural products and high-technology equipment, a limit on other commerce with the Soviets, and a halt to permits for Soviet ships to fish in US coastal waters. He has recommended continuing improvements in our defense capabilities--especially in the forces and equipment needed to respond to crises in areas of the world where our vital interests are threatened.

President Carter has also made clear that the US will not send a team to the Summer Olympics in Moscow. In calling for nonparticipation by US athletes, the President stated his determination that "the United States will make clear to the Soviet Union, just as other countries are doing, that no country can trample the life and liberty of another and expect to conduct business or sports as usual with the rest of the world."

The modern games: The Olympic Games were first held in ancient Greece at Olympia. The first of the modern Olympics took place in Athens in 1896 with 9 nations participating. Since then the games have been disturbed by political protests, threatened or actual boycotts, and wars. They were canceled in 1916, 1940, and 1944. The defeated World War I nations were excluded from the 1920 games in Antwerp, Belgium. Japan and Germany were not represented in the 1948 London games. In 1956, Spain, Switzerland, and the Netherlands withdrew from the Melbourne games to protest the Soviet invasion of Hungary. Palestinian terrorists took Israeli athletes hostage at the 1972 Munich games, resulting in the deaths of 11 Israelis, 5 Arabs, and 1 German. In 1976, 31 African states and Guyana boycotted the Montreal Olympics because New Zealand had sent a rugby team to South Africa.

5

Montréal 1976

To the External Affairs Department,
Ottawa, Ont.

July 11th, 1976

Gentlemen,

The present issue re. admission of the Taiwan Olympic team to Canada compels me as Chairman of the Human Rights Committee of the Canadian Citizenship Federation to express my view on the whole problem and, in conclusion, to apply to you for a satisfactory solution of this problem both for Canada and the Republic of China — Taiwan.

Refraining from the political question whether the Canadian government adheres to one- or two-China policy, as being totally irrelevant to the purely sportive Olympic competitions in Montreal, I wish herewith to stress another aspect of the matter: the legal rights of any foreign (non-criminal) visitor to enter Canada as a goodwill tourist, cultural worker, businessman, sportsman, and the like for a temporary stay in our country. There is, to my knowledge, no restriction in our present Immigration Act to admit such people and, consequently, the denial to grant visas to our Taiwan Olympic guests is not only illegal but it stands in a crass contradiction to Canadian liberal practices with regard to other Olympic athletes from around the world. It has all signs of discrimination of a selected group of people thus being a specific unwarranted case of violation of human rights.

On behalf of my Committee as well as of thousands of Chinese Canadians and their non-Chinese supporters in Canada, who are in favour of admitting Taiwan Olympic competitors to our country, I am urging you herewith to advise our external posts, especially those in the United States of America, to grant immediately temporary visas to all the Olympic representatives of the Republic of China - Taiwan.

Yours sincerely,

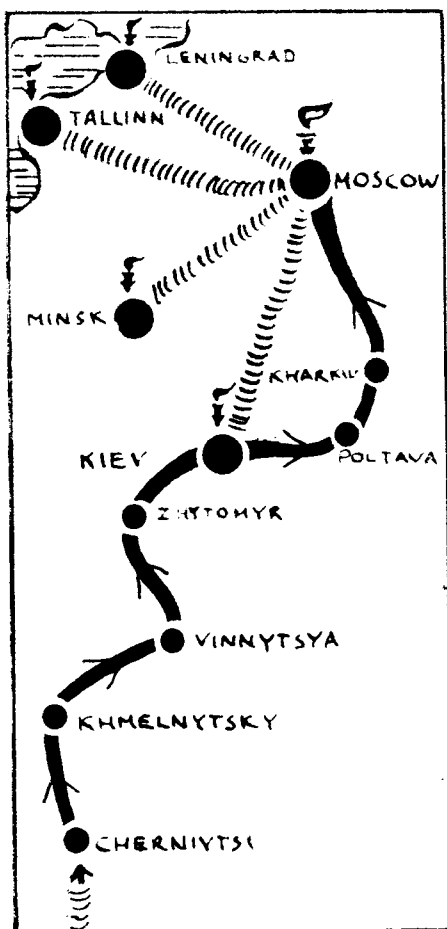
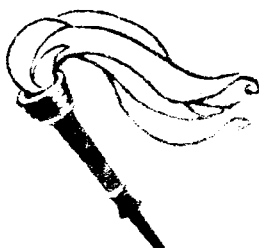
*Dr. J. B. Rudnyckyj,
Chairman, HRC - CCF/FCC*

The above letter speaks for itself.

Along with other efforts of the Chinese and non-Chinese groups in Canada it had little effect on the "non-political", "purely sportive" enterprise - the Olympic Games on 1976 in Montréal, Canada.

The story with non-admission of delegates of the Republic of China - Taiwan was later repeated during the Winter Olympic Games in Lake Placid in 1980.

Olympic Flame

Москва 1980

En URSS, des millions d'invidus languissent dans les camps de concentration pour avoir simplement demandé le respect des droits fondamentaux humains. Le C.I.O. a refusé autérieusement à l'Afrique du Sud le droit de participer aux jeux à cause de sa politique raciste.

Pourquoi avoir accordé les Olympiques en 1980 à Moscou alors que la politique d'URSS est plus répressif que celle d'Afrique de Sud? Cette fois les rues sont décorées de marteaux et de faucilles et l'armée rouge défile au son de musiques militaires et la propagande russe bat son plein. Encore une fois les Olympiques n'ont servi qu'à exposer la puissance soviétique au monde, le C.I.O. ne sera-t-il pas aussi impressionné?

Як подав український дисидент Микола Будуляк-Шаригін, цього ведмедика "Мішу" як олімпійську відзнаку-сувенір виробляли в'язні в советських концтаборах кругом відомої Владимирської в'язниці.

22-га міжнародна літня Олімпіада в ніякому разі не повинна відбуватися в Москві, бо советський уряд ігнорує головні Олімпійські засади від 1952 р., відколи советські атлети почали брати участь у міжнародних Олімпіадах.

Президент Картер виступив із домаганням перенести Олімпіаду з Москви, або відмовити, або Америка бойкотуватиме її із за советського непровокованого нападу й окупації Афганістану, однак це тільки одна з причин, чому 22-га Олімпіада не повинна відбутися в Москві.

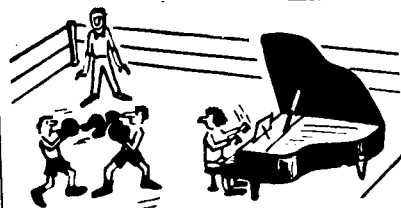
Перша головна причина — це та, що у старинній Греції, участь в Олімпіадах могли брати тільки вільні люди, а не невольники. Всім відомо, що в ССРСР, у сателітних державах та у всіх комуністичних країнах немає вільних людей, бо всі поневолені або караються в тюрмах чи на засланнях. Піддані комуністичних країн не є вільними людьми, і тому не повинні бути допущені до Олімпіад, бо це проти Олімпійських засад.

Доказ того є великі мільйони советських громадян (Солженіцин подає їхнє число на 80 мільйонів!) — загинуло в сов. концтаборах примусової праці та на засланнях. Як не дивно, але советські в'язні примушені виробляти різні „Олімпійські сувеніри“, ведмедики „Міші“, що принесуть великі мільйони,

Друга головна причина — що сов. уряд тримає в тюрмах „психушках“, таборах примусової праці, на засланнях величезне число політв'язнів, з того 40% українців!) — ув'язнив майже всіх членів Гельсінських комітетів, найбільше з Української Гельсінської Групи в Києві, видворив навіть ініціатора т. зв. Гельсінського правозахисного руху, проф. А. Сахарова з Москви на глуху провінцію, щоб унеможливити йому зв'язок з міжнародними журналістами та іншими дисидентами. Як довго всі політв'язні не будуть звільнені, — так довго Олімпіада не повинна відбуватися в Москві.

Третя головна причина — у грецьких старинних Олімпіадах могли брати участь тільки аматори, непрофесіоналісти, що не виступали за гроші, але безкорисно.

В ССРСР та у всіх комуністичних країнах існує тільки державний спорт, немає незалежних від держви спортових дружин. Комуністична влада підтримує всіма способами спорт,

заохочує здібну й фізично сильну молодь управляти різні роди спорт у, вибирає найкращих спортовців з усіх дія-

нок, висилає їх на вишкільні табори, довгі роки тренує їх, забезпечує їм добрий прожиток, звільняє від заробіткової праці. Вправді сов. спортсмен фігурують як фіктивні працівники різних установ для „оправдання”, що вони працюють ніби на своє утримання та це типова московська брехня! Тому сов. спортсмен, як і з інших комуністичних країн, мають, як професіоналісти, велику перевагу над спортсменами з вільних країн — дійсними аматорами, які беруть участь в Олімпіадах, і таким чином здобувають так багато золотих медалів! Це велика кривда для спортсменів-аматорів вільних країн світу! Світовий Олімпійський Комітет замикає очі на цю аномалію, мовляв — „немає доказу, що советські олімпійці професіоналі”!

Четверта причина, що старинні греки, проголошуючи Олімпіаду, рівночасно проголошували „Олімпійський мир”. В часі Олімпійського року ніхто у Греції не воював. Тимчасом московські комуністи від самого початку свого кривавого панування, від листопаду 1917 р., весь час приготувалися до воєн, вели війни з багатьма народами, щоб запанувати над цілим світом, стараючись створити шляхом воєн „світовий советський союз”.

Найперше червона Москва напала на Україну в грудні 1917 р., потім на всі сусідні нові держави, що визволилися з царського ярма та проголосили свої незалежні держави. Цей довгий ланцюг московських агресій має своє останнє звено в Афганістані, де московські диктатори напали на безборонну ісламську країну, замордували президента Аміна з цілою родиною, з 6 дітьми, з цілим урядом, без суду мордують тисячі противників комунізму. 100-тисячна змоторизована сов. армія зайняла головні міста й шляхи, але афганські патріоти ведуть завзяту партизантку в горах.

Сов. армія вживає хемічних, газових бомб, а сов. преса називає афганців „бандитами”, зовсім так, як було в Україні тому понад 60 років!

П'ята причина: московські комуністи горлають, що не треба змішувати спорту з політикою, але їхні інструкції для спортивних організацій і пропаганда у пресі від 1952 р. підкреслюють, що сов. олімпійці повинні доказати, що советська система „найкраща у світі”, тільки перед нею майбутнє, і тому повинні перемогти олімпійців з „імперіалістичних країн” і здобути якнайбільше золотих медалів.

Коли вперше проголошено, що Москва добилася свого, що Олімпійські Ігри 1980 року відбуватимуться в столиці цієї країни неволі, серця тисячів спортсменів, які знають світлі традиції цих Ігор, яким дорога колиска волі і демократії-старинна Греція, серця їхні огорнув сум і обурення; Невже треба було дожити до того, щоб оті славні Ігри були проведені в найбільшій тюрмі народів, в отому Архіпелагу ГУЛАГ, позначеному і сьогодні концтаборами і в'язницями для мільйонів людей?

Протести і заходи передових діячів спорту проти Олімпіади в Москві не мали, однак, успіху, бо потужна советська пропагандивна машина пішла вже на повний хід. Держава кинула мільйони на будову приміщень і павільйонів, а для приглушення голосів невдоволення кинула великі фонди, щоб пов'язати різні чужі компанії і підприємства з собою у майбутніх зисках, як теж дано доручення п'ятим колонам підтримувати в різних країнах ідею Олімпіади в Москві.

Величезні приготування Москви до Олімпіади не могли однак приховати факту, як невідповідне це місце для зустрічі мільйонів людей у вільних змаганнях, у цьому дусі, в якому мають відбуватися олімпійські ігри. Ще недавно комуністичні вожаки Москви виступали на сторінках московської преси з поуками і острогодами для громадян щоб не піддаватися західним впливам і ідеям, щоб бути обережним. Найбільше обурило західного громадянина вістка, що на час Олімпіади советський уряд запланував вивезти з Москви тисячі дітей, щоб оберегти їх від контакту з західними туристами.

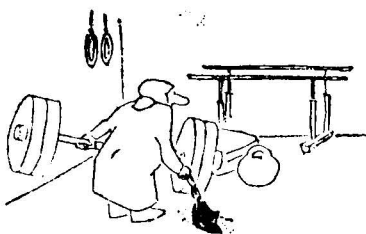
Незважаючи на такі яскраві дії проти духу Олімпійських Ігор, Москва маневрувала зручно світовою опінією, і все було б гаразд, коли б вона не спотикнулася на афганістанській інвазії. Брязкіт зброї пробудив вкінці з отупіння сонних і приголомшених, а свідомим додав відваги виступити рішучо проти Олімпіади в Москві. Заговорили вже не рядові громадяни, не окремі діячі, заговорили представники держав, усвідомивши собі, що не може бути так, щоб їхні молоді змагуни брали участь в іграх ніби нічого, в той час, коли советська мілітарна потуга винищує патріотів афганської землі.

As the picture below shows in Kiev (where some games of 1980 took place) it was not Olympiad but "Moscow 1980" of main importance:

For the first time in its history, Kiev has become an arena of Olympic competitions. It happened on July 20th, at 6:00 p.m. sharp, when the whistle of a referee from Sweden, Ulf Erikson, started a game between the Olympic national soccer teams of the German Democratic Republic and Spain.

* * *

УРЯД УНР У СПРАВІ ОЛІМПІАДИ 1980

Монтреаль-Лейк Пласід (ОУПС). Керівник Ресорту Закордонних Справ Уряду УНРеспубліки в екзилі вислав з датою 9. II. 1980 меморандум до урядових чинників держав вільного світу в справі бойкоту Московської Олімпіади 1980 р. Вказуючи на недопущення України до Олімпійських Ігрищ у попередніх роках і на політичний, а не спортовий, характер планованої Московської Олімпіади в цьому році д-р Яр. Рудницький висловив у цьому меморандумі осторогу перед можливим (фіктивним) усуненням советських військ із Афганістану й висунув рекомендацію вимагати від уряду СРСР справжнього усунення окупаційних армій із території не тільки із цієї країни, але й із Мадярщини, Чехословаччини, Польщі, а головно з України, як передумову участі в Московських ігрищах.

В протилежному випадку треба відбутися Олімпіаду Вільного Світу в іншій країні (можливо в Канаді).

STATEMENT

re. Moscow Olympics

The Government of Ukrainian National Republic (established by the free will of the Ukrainian people in 1918 and subsequently forced into exile by Soviet aggression in 1920) wishes to express its full support of the idea of boycotting the Moscow Olympics and their postponed transfer to another country, preferably to Canada.

The UNR Government feels that any attempt to present the Moscow Olympics as an apolitical sport event should be regarded as a naive distortion of the real state of things in the Eastern Europe and another manifestation of Western sclerocomputorized thinking.

One of the facts of such deplorable situation is the fact that Ukraine was denied a fair competition in all the previous Olympics despite attempts to the contrary. Certainly it was not a sportive, but political consideration of the Olympic organizers and there was little wonder that a colonial "Ukrainian" SSR flag was torn down from the flagpole in protest in Montreal in 1976.

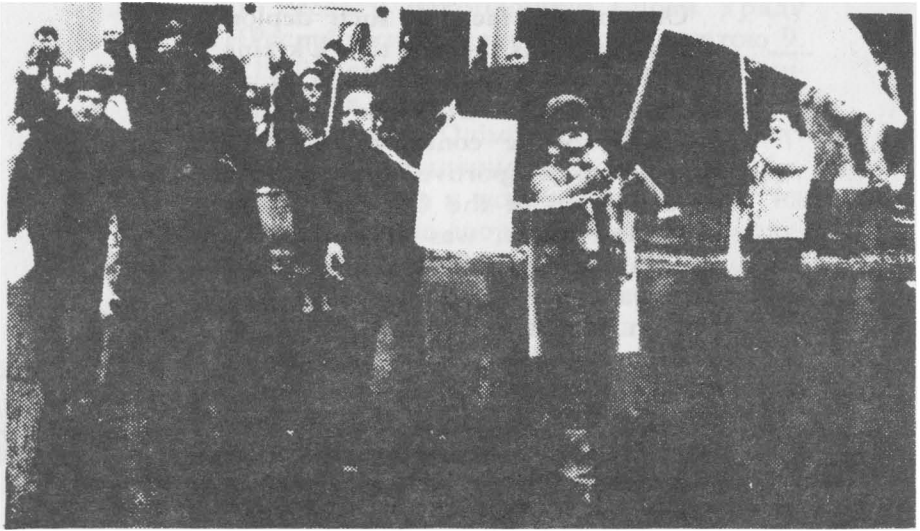
Knowing the political naiveté of the West we would like to issue a warning with regard to the eventual "withdrawal" of Soviet troupes from Afganistan. It is not only that country that experienced the Soviet aggression in the recent time. What about Hungary, Czechoslovakia, Poland and other nations? What about Ukraine — the first victim of this aggression?

It is therefore most strongly recommended that the prerequisite of the Moscow Olympycs be extended as follows:

Unless the Soviet Government withdraws its armies from Afganistan AND OTHER OCCUPIED COUNTRIES, INCLUDING UKRAINE, the Moscow Olympics should be boycotted and held as an alternative Free World Olympics in another country, preferably Canada.

The UNR Government is ready to cooperate in such a free, Greek style, Olympiade and will instruct the Ukrainian Olympic Committe in the Free World to act accordingly.

UNR Government in exile.

A protester dressed in a Soviet Russian Bear costume holds a rifle in one hand and a chain that bounds a Ukrainian girl holding a Ukrainian National Flag in the other, during one of the protest actions of the Ukrainian Liberation Front in Lake Placid.

The week long activities began on February 17, three days prior to President Carter's deadline for pulling the United States out of the Moscow Olympics. Members of The Ukrainian Student Association of Michnowsky (TUSM) and the Federation of Ukrainian Student Association of America (SUSTA) held a demonstration at the United States U.N. Mission to demand that the President honor his commitment to announce the U.S. boycott by February 20. In addition to the invasion and occupation of Afghanistan by Soviet Russia, the colonization of Ukraine and other non-Russian nations was cited as reasons for not delaying the Presidential announcement. The two student organizations, in a dis-

play of solidarity, delivered a joint statement to the U.S. Mission which "condemned Soviet Russia's exploitation of the people and resources of Ukraine by misrepresenting the genuine aspirations of the Ukrainian nation" and "deplored the illegal military occupation of Ukraine by Soviet Russia and the forceful removal of Ukrainians from Ukraine for military and genocidal purposes." The statement concluded by urging "President Carter, the U.S. Olympic Committee, U.S. athletes and the people of the U.S. to boycott the 1980 Moscow Olympics." The demonstration attracted extensive media coverage including: N.B.C, W.P.I.X., W.N.E.W., Venezuelan National T.V., Reuters and U.P.I.

Following his statement of February 9, 1980,

J.B. Rudnycky made the following plea for this cause before the Government of Canada:

Honorable Gerald Regan,
Minister of Sports,
Ottawa, Ont.

4 15 1980

Dear, Mr. Minister,

I am writing to you as a Canadian citizen, Regional Canadian Citizenship Federation (CCF-FCC) Vice-President for Québec with regard to Moscow Olympics 1980.

As you are aware the Canadian Gallup Poll (March 80) shows that only 30% of Canadian citizens are in favour of holding Olympics in Moscow, their main argument being that sport and politics should not be mixed. Since the Government of Canada is expected to be also under the pressure of such argument inter- and externally I wish herewith to bring to your attention the following:

1. In treating the very decision of 1956 to hold the games in Moscow as "a victory of communism" and, moreover, in considering the planned Moscow Olympics as "a test of strength between socialism and decadent capitalism" the Soviets, not the West, mix

sport with politics.

2. In denying the particular Soviet "sovereign" Republics (Ukraine, Byelorussia, Georgia etc.) to participate at Olympics under their own national banners the Soviets themselves mix sport with politics.

3. In distorting sport to a state enterprise and militarizing the sport groups (e.g. "Red Army" hockey team, a.o.) the Soviets, not the West, mix sport with politics and militarism.

4. In obliging every Soviet bloc athlete by the Olympic Oath "to fight for greater glory of Communism" and, in general, using the Moscow Olympics for a Communist propaganda the Soviets, not the West, are confusing sport with politics.

In short, it is the Government of USSR, not the West, that has violated the spirit of the IOC charter and the basic principles for which the Olympics were intended to stand.

I therefore personally and many other Canadians are in support of boycotting this year's Olympics in Moscow.

Yours sincerely,
Dr. J.B. Rudnycky

* * *

VILLE DE MONTRÉAL
CABINET DU MAIRE

Montréal H2Y 1C6,
March 4, 1980.

18

Dr. J. B. Rudnyckyj,

5790 Rembrandt,
Apartment 404,
Montréal, Québec.
H4W 2V2

Dear Dr. Rudnyckyj:

Thank you for including me among the recipients of your Statement of February 9 regarding the 1980 Olympic Summer Games.

The subject matter of your Statement is however under the sole jurisdiction of the International Olympic Committee and, as you know, the decision of the meeting at Lake Placid was against any boycott for the reasons clearly stated by Lord Killanin.

The controversy is not one in which I, as a municipal administrator, can in any way take part.

I nevertheless have a great comprehension for the point of view you express in these circumstances and thank you again for letting me see the text of your Statement.

19

Sincerely,

Mayor of Montréal

OTTAWA, K1A 0G2

May 13, 1980

Dear Dr. Rudnyckyj,

Thank you for your recent letter expressing your views about Canada's participation in the Moscow Olympics.

As you know, I announced on April 22 the Government's decision to request that the Canadian Olympic Association not participate in those Games. The Government's reasons for doing so are contained in my formal statement, a copy of which I attach for your information.

Let me assure you that the decision was taken after the most careful deliberation and consultation with our friends and allies, and in the full knowledge that the sacrifice we are asking of our athletes, and others affected by the broad range of measures announced in my statement, is substantial.

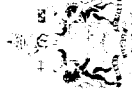
The decision on the Olympics would not of course have been taken if we had not been certain that a boycott was the most effective way to make clear Canada's disapproval of the Soviet military aggression in Afghanistan to the government and people of the Soviet Union.

In these circumstances, the Government is gratified that the Canadian Olympic Association, at its Annual Meeting on April 26, shared the view that participation in the Moscow games would be inappropriate.

Sincerely yours,

Mark MacGuigan
Mark MacGuigan

Dr. J.B. Rudnyckyj
CCF/FCC Vice President for Quebec
5790 Rembrandt Ave.
Cote St. Luc, P.Q.

HOUSE OF COMMONS
CHAMBRE DES COMMUNES
CANADA

OTTAWA, KIA 0J2

June 13, 1980

Dr. J.B. Rudnyckyj
5790 Rembrandt No. 404
Montreal, Quebec
H4W 2V2

Dear Dr. Rudnyckyj:

This is in reply to your recent letter regarding Canada's participation in the 1980 Moscow Summer Olympic Games.

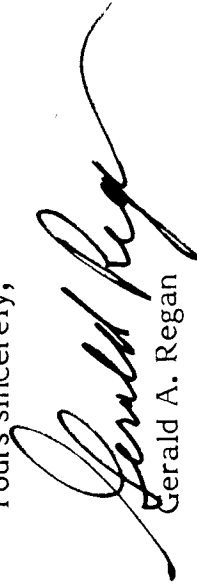
As you are no doubt aware, the Government has recently announced in the House of Commons that it strongly opposes the Soviet Union's military intervention into Afghanistan. To express its opposition, Canada has instituted broad measures in support of the growing condemnation of the U.S.S.R.'s actions. Canadians in a wide range of endeavours have been called upon to make sacrifices as a part of Canada's protest: artists, farmers, academics, businessmen as well as athletes.

In recent weeks, evidence has been mounting in favour of an effective boycott of the Moscow Games by Canada's allies and Third World nations. In addition, the U.S.S.R. has publicly acclaimed that the awarding of the Games to Moscow is a vindication of the Soviet foreign policy. In view of these developments, and also the fact that the Soviet Union has escalated its activities in Afghanistan, the Federal Government has decided that it is totally inappropriate to hold the Olympic Games in Moscow. We have decided, therefore, to support the international call for a boycott. This decision has been supported by the Canadian Olympic Association.

In a country which values its freedom so highly, it is most difficult to ask athletes to forego a possible once-in-a-lifetime opportunity. However, with the severity of the current situation, a broad boycott is the clearest and most effective way for the Free World to voice its condemnation of Soviet actions. Only in this way will the U.S.S.R. and its people realize that the international community does not condone its foreign activities and abuses of human dignity.

Thank you for writing.

Yours sincerely,

Gerald A. Regan

A L T E R N A T I V E S

“FREE OLYMPIAD”

ETOBICOKE, Ont. — Nearly 5,000 spectators watched as American and Canadian athletes representing five nations enslaved by the Soviet Union, competed in the four-day Free Olympiad held here at the Centennial Park Sports Complex July 3-6.

Over 400 athletes of Ukrainian, Latvian, Lithuanian, Estonian and Armenian descent took part in the games, which were organized primarily to protest the exclusion of these and other captive nations within the Soviet Union from participation in the Olympic Games and other international sports competitions as distinct national entities.

Among the participants were several world-class athletes from the U.S. and Canadian Olympic teams who were unable to compete in Moscow because of the boycott and chose to represent their ethnic groups in the Free Olympiad. Canadian Olympians Leo Rautins (basketball) and Regina Armonas (volleyball) competed for the Lithuanian squad, while Ukrainian brothers Borys and Lubomyr Chambul were members of the Ukrainian team. Borys holds the Commonwealth record for the discus, and Lubomyr currently ranks fourth in Canada in the shotput. Aldis Berzins and Andrijs Dumpis, members of the United States Olympic volleyball team, joined the Estonian contingent.

The games, which included events in track and field, volleyball, basketball and soccer, provided a unique opportunity for men and women of the captive nations to compete under their own national emblems and flags and to show a unified opposition to Soviet hegemony. The Free Olympiad gained wide exposure in the local press and television.

The opening program took place at an Olympic banquet held Thursday evening, July 3, at the Ukrainian Cultural Center in Toronto. The keynote speaker was Brigadier Gen. Dennis Whitaker, who played a prominent role in Canada's decision to boycott the Moscow Olympics.

In his address, Gen. Whitaker, honorary chairman of the Free Olympiad, stated that plans for the alternate Olympics were under way well in advance of the American call for a boycott of the Moscow Games, adding that the main objective of the Free Olympiad concept was to focus attention on the broader problem of gaining sovereign status in international competitions for enslaved nations within the borders of the USSR.

The competition was endorsed by many top Canadian government officials. Members of the honorary committee for the Free Olympiad included such notable political figures as William G. Davis, premier of Ontario; Joe Clark former Canadian prime minister and current opposition leader in the House of Commons; Ed Broadbent, leader of the New Democratic Party; Larry Grossman, Ontario minister of industry and tourism; Flora McDonald, former minister for external affairs; and Stuart Smith, leader of the Liberal opposition in the Ontario Parliament.

Also on the committee were Steve Paproski, former sports minister; Ruben Betz, minister of culture and recreation, Dr. Y. Zmuidzinias (Lithuania), Dr. E. Upeniecks (Latvia), I. Heinsor (Estonia) as well as other officials.

The actual sports activities began on Friday, July 4, with the lighting of a symbolic Olympic flame and a parade of the athletes. The ceremonies also included a cultural festival featuring choirs, bands and dance ensembles in the native costumes of the participating communities.

The largest and strongest contingent at the Olympiad was the Ukrainian team which won a total of 28 medals (11 gold, eight silver and nine bronze). Latvia finished with 27 medals (nine gold, 12 silver, six bronze) as did Lithuania (nine gold, eight silver, 10 bronze). Estonian athletes won four bronze medals, while Armenia picked up a silver medal in soccer.

The Ukrainian men dominated the track and field competition, winning 14 out of a possible 42 medals. The highlights of the event were the performances of Borys and Lubomyr Cham-bul. In the discus event, Borys recorded a throw of 62.78 meters, beating the second-place finisher by nearly 14 meters. On his way to a gold medal in the shot, brother Lubomyr registered a toss of 17.48 meters, a full 5.5 meters farther than the silver medalist. He also won a bronze medal in the discus. The Ukrainians also swept the long jump and triple-jump competitions.

In soccer, the Ukrainian squad, coordinated by Leonid Dovhaliuk and Hryts Ryhailo, captured the gold medal with an impressive 3-1 record, scoring a total of 11 goals while allowing only one in the round-robin series. Armenia won the silver medal, while Latvia picked up the bronze.

Members of the winning team were: I. Prokipchuk, A. Konsky, M. Shtefan, Y. Dychkiwsky, S. Melnyk, M. Sas, T. Ryhailo, A. Haba, R. Stadnyk, T. Stadnyk, M. Kozak, B. Tkhoryk, M. Tkhoryk (all members of the Ukraina sports club of Toronto); V. Tkacz, A. Bakun (Chornomorska Sitch sports club of Newark); M. Hlushko, B. Kutsyna (SUM-A Krylati sports club of Yonkers); and I. Chyzowycz (Tryzub sports club of Philadelphia).

The silver medal in men's volleyball went to the Ukrainian squad, which finished behind Latvia. Estonia won the bronze. Ukrainian participation in the event was coordinated by Pavlo Kelembut and Oles Terletsky. Team members were: A. Oleksiuk, R. Mytsyk, R. Tkachuk, Y. Tkachuk, R. Makarushka, Y. Kuritza (members of the Lions sports club of Chicago); A. Kadykalo, V. Drozdovsky, Y. Loiovsky, H. Sabat (Ukraina sports club).

In basketball, the gold medal went to the Lithuanian team led by Leo Rautis, and the silver to Latvia, with the Ukrainian team picking up a bronze. The Ukrainian team included B. Pelekh, S. Haras, H. Dolishny, P. Haras, I. Kulyk, Y. Pelekh, V. Kordiuk, M. Zhuk, P. Balaban, B. Lysyk, P. Hotsko, B. Petryk, M. Korchak and Y. Zarytsky, all from the Toronto area. The team was coordinated by L. Dovhaliuk.

In the women's track and field events, the Lithuanian team was overpowering, capturing 16 out of 33 medals. The Lithuanians swept the 200 meters and the 400 meters and easily won the 4 x 100-meter relay. In the field events, they gained a gold and bronze medal in the shotput, and picked up a silver and a bronze in the javelin. The winner of the javelin competition was Ukrainian M. Levytsky, whose throw of 35.19 meters was 5 meters longer than the second-place effort.

The Ukrainian men's and women's track and field squads were coordinated by Danko Sushko.

The Ukrainian women's volleyball team won the bronze medal, finishing behind Lithuania (gold) and Latvia. The Lithuanian team was bolstered by the play of Canadian Olympian Regina Armonas. The Ukrainian team was organized by Yulia Andrukhiv and Daria Twardowsky, who also played on the squad. The team also included: I. Darmochwal, P. Hol, B. Kaskiv, L. Tytska (Chornomorska Sitch); I. Zavadivsky, K. Olenchuk (Plast — Cleveland); and A. Maliovany and Z. Stanko (Ukraina).

Ukrainian judges at the volleyball tournament were: Volodymyr Stochansky, A. Pavliv and R. Struhanyk.

* * *

During the closing ceremonies held in the sports complex, Michael Wilson, representing the Progressive Conservative Party of Canada, echoed Gen. Whitaker's opening remarks regarding

the significance of the Free Olympiad, adding that the event should be held until the nations now under Soviet domination are allowed to take part in international events under their own national flags.

In his closing address to the participants, Mr. Kachmarsky, chairman of the Free Olympiad, said:

„This is not the end. This is the beginning of the Olympic Movement of the subjugated nations by Soviet Russia and communism.

The Gold, Silver, and Bronze that you have earned in these two days of competition should be the Gold, Silver, and Bronze of your hearts which keep the true Olympic Flame burning — the Flame of Freedom for our homelands.

Let us today make a pledge that we will all meet again and again until the true and Free Olympic Games are finally held in the Capitals of our truly Free Homelands: Kyiv (Capital of Ukraine), Riga (Capital of Latvia), Tallin (Capital of Estonia), Vilnius (Capital of Lithuania), and Yerevan (Capital of Armenia).

As Chairman of the “1980 Free Olympiad” I declare the Olympiad officially closed, and call on all athletes to meet in friendly competition at the “1984 Free Olympiad.”

/ THE UKRAINIAN WEEKLY

JULY 27, 1980,

IN BUENOS AIRES, ARGENTINA

Виявляючи протест, що українські атлети не мають змоги виступати на Світовій олімпіяді під українським іменем та під її національним прапором, та для скріплення українського світового олімпійського руху, українська молодь метрополітального Буенос Айреса влаштувала Олімпіяду Вільної Української Молоді, яка пройшла з надзвичайним успіхом, перетворившись у величаву всеукраїнську маніфестацію для підтвердження відсутності українців у Світовій олімпіяді в Москві.

Стараннями молодечих організацій: СУМ, Пласту, Організації Української Молоді, студентів католицької єпархіяльної Семінарії та при співучасті всіх українських організацій, відбулася Перша в Аргентині Олімпіада Української Молоді, яку переведено в дні 20, 26 і 27 липня та 3 серпня ц. р. на виховних оселях «Веселка» і «Калина».

Офіційне відкриття Олімпіади відбулося дня 27 липня ц. р. на оселі «Веселка» при участі 200 уніформованих змагунів та їх впорядчиків, численних делегацій, всіх наших організацій та надзвичайно великого, на наші умови, числа публіки зі всіх доколичних місцевостей. В окремій пільниці простору «Веселки» встановлено відповідну трибуну, що її випозичила управа міста, а також залюга

а парадній військовій формації; публіка прийняла впрост оваційно і вона зайняла призначене їй місце на відповідній віддалі напроти трибуни. Трибуну зайняла почесна Президія, до якої запрошено голов та представників організацій, преси, як рівнож делегацію міської Управи.

Під маршові звуки оркестри на площу перед трибуною в парадному стилі вмашерували 22 прапороносці різних організацій, які очолювали національні Прапори України і Аргентини, а між ними, крок позаду, сумівка Христя Мороз несла прапор з олімпійською емблемою на тлі тризуба, появу яких публіка сприйняла оваційно. Веслід за ними вмашерували на площу 6 окремих відділів молоді зі своїми впорядчиками, щоб опісля мати змогу провести дефіляду перед трибуною та шпалірами уставленого громадянства.

Врочистість відкриття започатковано запаленням олімпійського вогню у спеціальній урні, що перевело трьох юнаків штафетним бігом з горючими смолоскипами, що публіка сприйняла спонтанною бурєю оплесків. Кульмінаційною точкою відкриття було виконання національних славнів аргентинського і українського, що їх виконала оркестра в супроводі співу всіх присутніх.

POSTSCRIPT

In the House of Commons

OTTAWA — Michael Wilson (PC-Etobicoke Centre), speaking before the July 9 session of the House of Commons, introduced a motion asking the Parliament to formally congratulate participants of the Free Olympiad which took place in Toronto July 3-6, and to ask the federal government to provide organizers with financial assistance for staging such games in 1984.

Noting that the Free Olympiad was held to "protest the staging of the Olympic Games in Moscow and to draw attention to the fact that the people from...captive nations of the USSR cannot compete in the Olympics under their own flags," Mr. Wilson asked his fellow members to petition the minister of state for sport or the minister of state for multiculturalism to allocate funds to ensure the continuation of the Free Olympiad.

The stamps above were issued by Ukrainians in support of the boycott of the 1980 Summer Olympic Games.

ACKNOWLEDGEMENTS

are due to:

AMERICA - Philadelphia

ABN CORRESPONDENCE - Munich

THE GAZETTE - Montreal

GIST State Dept. - Washington

HOMIN UKRAINY - Toronto

NARODNA VOLIA - Scranton

OKO - Montreal

SHLIAKH PEREMOHY - Munich

SVOBODA Weekly - Jersey City

NFU - Kiev

VIL'NA DUMKA - Lidcombe

ViL'NYJ SVIT - Winnipeg

ZWIĄZKOWIEC - Toronto

and others.

EMS
30v

320071

S L A V I S T I C A

A multilingual series relating to Slavic and East European languages and cultures, was founded in Augsburg, West Germany, in 1948 by J.B.Rudnyckyj, then Director of U.V.A.N.-Institute of Slavistics. In the years of 1948-1980 eighty (80) issues were published.

They are obtainable:

SLAVISTICA No.1-3,8 and 77 on xerox or microfilm from the Photoduplication Service of the Library of Congress, Washington,D.C. D.C., 20540.

SLAVISTICA No.5-7,9-76 from Ukrainian Free Academy of Sciences - UVAN, 456 Main St. Winnipeg,Man. Canada.

SLAVISTICA No.78-80 and following issues from Association de la language ukrainienne A.L.U. 5790 Rembrandt Ave. # 404 , Montreal - Côte St.Luc, Quebec,Canada.